

Publicerad 2013-09-24 21:56 av Bitförbit

När Rädslan dödade år

Rädslan greppar mina fotleder och rycker till
Jag faller handlöst ner på golvet
Smärtan blixtrar genom kroppen

Jag blir dragen genom livet
Fotlederna ömmar av det hårda greppet
Jag ser mina bästa år suddigt dra förbi

Jag fortsätter framåt, framåt
Rädslan för mig enbart framåt
I ren panik så skriker jag "stopp!"

Men det hjälper inte
Ett hänflin är allt jag får till svar
Fortsätter desperat att försöka få kontakt

Stampar, skriker och gråter
När all energi tagit slut
Frågar jag utmattat och tyst

"Varför?"

"Du behöver bara sluta vara så rädd" Säger Rädslan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bitförbit med Poeter.se id #45188 innehar upphovsrätten